

Ζητούν από το λαό να στηρίξει την πρόταση υποταγής ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ!

Καθώς πλησιάζουμε σε μια κορύφωση του δράματος, θέλει πολύ μεγάλη προσοχή για να διακρίνει κανείς την ουσία του έργου, πίσω από τις υποκριτικές δυνατότητες των πρωταγωνιστών. Γιατί, εάν στο θέατρο ο ηθοποιός πασχίζει να αναδείξει το βαθύτερο νόημα του έργου, στην κατεστημένη πολιτική (στην οποία τόσο γρήγορα εντάχθηκαν οι σημερινοί κυβερνήτες) ο πολιτικός προσπαθεί να θολώσει τα νερά. Στην Ελλάδα δεν έχουμε κάπιταλ κοντρόλ (όπως έσπευσε να προβλέψει η ανεκδιήγητη Ντόρα Μπακογιάννη, που δεν έχει το χάρισμα του πατέρα της στις κατάρες), αλλά ασκείται ένα καθολικό μάνιτ κοντρόλ, μια προσπάθεια ελέγχου της σκέψης.

Στο διά ταύτα λοιπόν: Τι μας λέει η κυβέρνηση; Ότι έφτιαξε μια πρόταση έντιμου συμβιβασμού, την πήγε την Τετάρτη στον Γιουνκέρ, αλλά αυτός ανακοίνωσε στον Τσίπρα ένα απαράδεκτο σχέδιο, επεξεργασμένο από ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ. Σημείωση: Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ, ασκώντας απαράδεκτη «μυστική διπλωματία», δεν έχει δώσει κανένα από τα δύο κείμενα στη δημοσιότητα. Ούτε το δικό της 47σέλιδο, που διέρρευσε από τη Γερμανία, ούτε το σχέδιο της τρόικας, εάν αυτό υπάρχει σαν συνολικό κείμενο και δεν εκφράζει απαιτήσεις που πρέπει μετά να εξειδικεύσει μόνη της η κυβέρνηση... Από την Τετάρτη το βράδυ η κυβέρνηση φωνάζει πως απορρίπτει το σχέδιο των «θεσμών», πως δεν υπογράφει νέο Μνημόνιο και πως μόνη βάση συζήτησης αποτελεί η δική της πρόταση, που όπως έχει ήδη καταδειχθεί και αναλύεται σε άλλες στήλες αποτελεί ακριβώς ένα νέο Μνημόνιο! Ακόμα χειρότερα, αντί να πάρει πίσω αυτό το απαράδεκτο σχέδιο των 47 σελίδων, αφού παραπετάχθηκε (όπως λέει) από την τρόικα, καλεί τις πολιτικές δυνάμεις και το λαό να συμπαραταχθούν στην υπεράσπισή του, γιατί αποτελεί... «πατριωτικό καθήκον» (Αλ. Τσίπρας, Τ. Κορωνάκης, Δ. Παπαδημούλης)! Τι προτείνουν δηλαδή: Να θάψει βαθιά ο λαός τα αιτήματά του, την ανάγκη, τον πόθο και την ελπίδα πως θα καταργήσει τη μνημονιακή καπιταλιστική βαρβαρότητα, όλα αυτά για τα οποία πάλεψε πέντε χρόνια, και να αποδεχθεί ένα σχέδιο μνημονιακής κοπής, ξεκάθαρα αντιλαϊκό και κυρίως ενταγμένο στην ίδια πολιτική που αναπαραγάγει τα αντεργατικά μέτρα και τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις, αφού διατηρεί το λαό πιασμένο στο δόκανο των πρωτογενών πλεονασμάτων, της χρεομηχανής, του ευρώ και της ΕΕ, της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Η εξαιρετικά επικίνδυνη για το λαό τακτική του ΣΥΡΙΖΑ και της κυβέρνησης εκφράστηκε περίτρανα στην προχθεσινή συζήτηση στη Βουλή. Τι ξεχώρισε από την ομιλία Τσίπρα, πέρα από τις κορόνες, οι οποίες ήταν λιγότερες από άλλες φορές, θυσία στην επιδίωξη κλίματος «εθνικής συνεννόησης» και «να ξαναγίνει η ελληνική οικονομία ασφαλής τόπος για τις επενδύσεις και τις αγορές!»; Πως από την «πρόταση της τρόικας» αναφέρθηκε μόνο σε δύο σημεία, για να τα καταγγείλει και να ζητήσει από την αντιπολίτευση να τα καταδικάσει: την κατάργηση του ΕΚΑΣ και την αύξηση κατά 10% του ΦΠΑ στο ρεύμα. Γιατί μόνο αυτά; Διαμορφώνεται έτσι το παιχνίδι του Χότζα, που εάν βγουν αυτά τα δύο (και ίσως ακόμα δύο) πάμε για συμφωνία; «Παρά το μεγάλο πισωγύρισμα της Τετάρτης είμαστε περισσότερο κοντά από ποτέ» είπε ο πρωθυπουργός, συμπληρώνοντας πως «κανείς δεν επιθυμεί τη ρήξη». Ξεκαθάρισε δηλαδή πως οι όποιες κυβερνητικές κινήσεις (οι μέχρι τώρα και άλλες που μπορεί να ακολουθήσουν) δεν αποτελούν κινήσεις σε μια κατεύθυνση ρήξης προς όφελος των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων αλλά αυστηρά εντός του πλαισίου και της διαπραγμάτευσης, με κύριο αντικείμενο την καθυπόταξη και τον ευνουχισμό των ριζοσπαστικών τάσεων του λαού, που αντανakλούνται κι εντός του ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό ο Αλ. Τσίπρας, αφού κάλεσε όλα τα κόμματα να συστρατευτούν στον «εθνικό στόχο» της συμφωνίας, έκλεισε

την ομιλία του λέγοντας πως ο λαός πρέπει να είναι «περήφανος και ήσυχος»! Ήσυχος! Μια κυβέρνηση που αντιστέκεται καλεί τον λαό σε αγώνα και όχι σε... ησυχία ή σε προκάτ κινήσεις υποστήριξης ενός συμβιβασμού που, όχι μόνο δεν είναι έντιμος, αλλά οδηγεί σε Μνημόνιο με δήθεν «ήπια λιτότητα». Ήπια λιτότητα δεν υπάρχει. Υπάρχει η συνέχιση του σφαγείου των προηγούμενων Μνημονίων και η κλιμάκωσή τους με νέες αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις.

Πάμε προς πολύ χοντρή αντιλαϊκή συμφωνία δηλαδή, η οποία μπορεί να κοπεί σε δόσεις για να την καταπιεί πιο εύκολα ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ και ο λαός, όπου και οι όποιες «ρήξεις» θα είναι σε συνεννόηση με τους δανειστές, όπως έγινε με το πακετάρισμα των δόσεων του ΔΝΤ.

Οι μέρες είναι πολύ κρίσιμες. Δεν υπάρχει περιθώριο για ανοχή και πίστωση χρόνου σε αυταπάτες και απάτες. Οι «εταίροι» της ΕΕ και του ΔΝΤ αποδείχθηκαν πια και στον πλέον ανυποψίαστο πως είναι «οικονομικοί δολοφόνοι», δύναμη κρούσης της πιο κυνικής καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της πιο άγριας υποδούλωσης των λαών. Μόνο ο Αλ. Τσίπρας «δεν μπορούσε να φανταστεί» τι θα του σέρβιρε ο Γιουνκέρ. Άρα διακοπή εδώ και τώρα των διαπραγματεύσεων, καμία νέα συμφωνία με τους σίριαλ κίλερ των λαών, ρήξη πραγματική και όχι επικοινωνιακή με ΕΕ και ΔΝΤ.

Αυτή η επιλογή απαιτεί όμως και τη ρήξη με την κυβερνητική πολιτική της διαχείρισης, της υποταγής και της εξαπάτησης, την ήττα της μέσα στο κίνημα, από τα κάτω και από τα αριστερά. Η διέξοδος δεν βρίσκεται στις εκλογές ή σε οποιαδήποτε προσπάθεια χειρισμού της λαϊκής δυσαρέσκειας και οργής αλλά στην έξοδο του κόσμου στο δρόμο, σε μια συνολική αντεπίθεση του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, που θα ξηλώσει παλιά και νέα Μνημόνια, θα επιβάλλει τα λαϊκά αιτήματα, θα ανατρέψει την πολιτική του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και τους φορείς της. Οι μεγάλες διαδηλώσεις της 11ης Ιούνη και η ανάγκη απεργιακής απάντησης αποτελούν τους επόμενους σταθμούς.

Πηγή: ΠΡΙΝ